

26.9.2022

[Redakce](#)

57

Kategorie: [Multikulturní soužití](#)

MIGRANTI OBSADILI VLAK ČESKÝCH DRAH JEDOUCÍ DO PRAHY

Sdílejte článek:

MARTIN LAVAY

Místo činu: rychlík číslo 809: Slovácký expres. Datum a čas: úterý 20. září 2022, od 4.22 ráno...

Je pohodové ráno. Ale trochu i výjimečné – jedeme s přítelkyní na výlet ze Zlína do stověžaté matičky. Ona na pracovní školení, já jako doprovod a průvodce nejkrásnějšího modrookého stvoření i našeho hafíka – zvědavé maltézské slečny. Během dne si chci projít známé pražské antikvariáty a objevovat poklady a odpoledne se těšíme na společné toulání po nejznámějších památkách. Čeká nás hezký a příjemný den. Nebo... ne?

Odejzd vlaku z Otrokovic je lenošivě ospalý. Je 4.22. Slovácký expres je takřka prázdný a tak do jednoho z jeho vagónů důvěřivě nastupujeme a zvědavě pozorujeme, kdo s námi ještě pojede. Babička s vnoučaty, dívka se sluchátky, mladík s notebookem, důchodci v turistickém, těšící se na

DNES

■ Úterý 27. září 2022

Svátek má Jonáš

ÚSTAVA ČR

**ÚSTAVA
ČESKÉ
REPUBLIKY**

LISTINA ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD

Článek 17

(1) Svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny.

(2) Každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat a rozšířovat ideje a informace bez ohledu na hranice státu.

(3) Cenzura je nepřípustná.

ÚSTAVA ČR

PROHLEDAT WEB

Hledat na stránce

SLEDUJTE NÁS

výlet... Ještě někdo? Co nás zaráží, že nad všemi prázdnými sedadly svítí označení expresní rezervace. Hmm, ve všední den ráno je to taková malá záhada. Rychle ji ale pouštíme z hlavy, uvelebujeme se na sedadlech a hladíme v přenosném pelíšku i mžourající psí slečnu. Netušíme, co nás za pár minut čeká...

A už je to tady! Na nádraží v Hulíně nastává dramatický zvrat. Rychlík zastavuje, otevírají se dveře a do dřímajícího vagonu se hrne dav. Zprvu nevěříme vlastním očím. Všechno jsou to cizokrajně vyhlížející zamračení muži mezi dvaceti a třiceti lety. Podle vzhledu zřejmě z Blízkého východu. Zarostlí, špinaví, s tvrdými výrazy v očích. Migranti! V televizních zprávách a v novinových článcích byli ještě tak nějak neosobně vzdálení. Ted už jsou nekompromisně reální. A je jich MOC. Dvacet? Třicet? Padesát? Nebo víc? Hrnou se k nám uličkou a pokřikují po sobě nějakou blízkovýchodní hatmatilkou s převahou Chrrrr, a Hrrr. Na chlupatých zápěstích mají plastové náramky, na rukou fixou napsaná čísla. Matně si uvědomuji, že už jsem o jejich shromažďování ve středu Moravy něco slyšel. Měli zaplnit sběrný tábor v Holešově (?), kde proti tomu protestovali místní lidé (zřejmě marně). A teď už jsou blízkovýchodní migranti i tady a obsazují náš vlak! Průvodním znakem nástupu je hluk a... a takřka nesnesitelný puch. Doposud čisté, voňavé kupé během několika minut odpudivě smrdí. Další poznamek: některým migrantům plandají na obličejích a krcích roušky (zřejmě právě ze sběrného centra), většina ale pokřikuje bez nich. Kašlou, utírají si nosy do rukávů. A my si uvědomujeme, že tady hrozí i nákaza nemocemi. Zkontroloval vůbec někdo tyhle lidi? Jestli nemají tuberkulózu, černý kašel, opíčí neštovice nebo jiné, pro Evropany cizokrajné nemoci? A kdo vůbec migranti do běžného vlaku Českých drah mezi normální cestující pustil? Který idiot tohle dopustil a kdo vše povolil?!

Atmosféra houstne. Divné je, že nikde nevidíme policii ani nějaké české dohlížitele. Davu nicméně vládnou jacíci cizí předáci. Mluví hlasitěji a nekomromisněji než ostatní. S pokřikováním popohánějí své soukmenovce a ukazují, kam se mají ve vagonu rozmístit. Nemnozí čeští a moravští starousedlíci se při tom poněkud ustrašeně krčí na svých sedadlech a pozorují, jak jsou obsazována všechna volná místa kolem, s expresní rezervací. Malá záhada z dnešního rána je tak vyřešena.

Postupující cizinci s posunky ukazují i na sedadla naproti nám, kde jsme měli doposud s přítelkyní uložené tašky. Hulákající chtějí abychom je dali pryč. Hmm! Sedají si. Další migranti stojící v uličce nad námi pak pokukují i po nás a přímo našich místech. To už ale tvrdě narázejí. Tak to Prrr! Místenka, nemístenka, já jsem tady v České republice doma, tady vám místo uvolňovat nebudu! A sedím i se svými miláčky dál. Ve středu a připravený jednat. A uvědomuji, jakou mám teď odpovědnost. Odejít třeba na záchod? A nechat své blízké napospas davu? Vagón už je zcela plný.

PRODEJ

OPEL ANTARA 2.0 CDTI 4X4 AUTOMAT

149 000,- Kč

E SHOP

To nepřichází v úvahu. Vidím, jak si migranti nepatřičně prohlížejí moji křehkou modrookou přítelkyní i malou psí slečnou a hlavou se mi honí děsuplné scénáře. Zvyšuji proto ještě více ostražitost. Ech, tohle že je pohodové cestování vlakem Českých drah?

Souprava sebou trhá, nástup byl ukončen. Vyrážíme temným rámem dál. Nálada ve wagonu je ale stále nepříjemně dramatická. Napjatou situaci naštěstí částečně zachraňuje přicházející průvodčí. Vypadá zchváceně a ustaraně: „Všichni původní cestující s místenkami se můžete přemístit dopředu, do wagonu první třídy,“ nabízí řešení okamžité nouze. Záchrana. Evakuaci. Hmm. A tak, i když jsme si místenku v bláhové naději původně nekupovali vstáváme urychlěně také, sbíráme ve spěchu všechna svá zavazadla a společně s dalšími českými a moravskými cestujícími poněkud potupně vyklízíme pole. Cesta uličkou je tak trochu i cesta uličkou hanby. Mijíme nově usazené, vidíme zarostlé obličeje, tvrdé výrazy v očích, stále cítíme ten puch okolo a je nám všelijak. Ustupujeme. Odevzdáváme migrantům naše území. Někteří odevzdaně, další se vzdorem v srdci. A kodrcáme takhle jeden za druhým až do wagonu první třídy – do prozatímní oázy normálnosti a bezpečí. Jak dlouho ale i tohle VIP místo zůstane bezpečné?

Uvědomuji si, že ve filmech (a samozřejmě i v reálu) takhle osobní strážci často klestili cestu davem bělochům při státních převratech třeba v Africe. Když už bylo za pět minut dvanáct. Prominenti přesně takhle prchali s narychlo shromážděnými věcmi v kufrech a prodírali se výhružně se vlnícím davem k letišti, k posledním odlétajícím strojům. A dav okolo jím přitom hrozil pěstmi a skandoval revoluční hesla, aby se vzápětí v zemi ujal moci a uvrhl ji většinou do ještě většího kolotoče chaosu a násilí... My ale Afriku nekolonizovali...

Uff, dnešní strastiplná cesta vlakem je u konce. Je chvílka po osmé ranní a Slovácký expres i s podivným nákladem přijíždí do Prahy. A tady už se okolo i něco děje. Na Hlavním nádraží čekají na migranti kteří obsadili vlak desítky policistů v černém. Bezpečnostní jednotky uzavírají nástupiště a tvoří kordóny. My procházíme naštěstí jen bezpečně kolem, ale ptáme se sami sebe: Vypadá takhle výjimečný stav? Bude takovéto cestování nyní a v budoucnu obvyklé? A co se bude dít třeba s hordou z dnešního vagónu dál?

A... odpověď dostáváme možná hned vzápětí. Okolí pražského Hlavního nádraží je totiž už teď obsazeno četnými podobnými skupinkami zarostlých a špinavých cizinců. Už se pohybují volně, nikdo je nehlídá. Pokřikují, polehávají na lavičkách, pojíždají kebab a odhazují kolem sebe papíry, močí do kroví... Užívají si život ve své nové zemi: v České republice. Před cestou dál? Nebo... navždycky?

POČASÍ

Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek	Sobota
13 °C	12 °C	12 °C	14 °C	15 °C

Předpověď počasí